

G A Z E T K A

DLA

W S Z Y S T K I C H

Nr 11 (205) LISTOPAD 2025

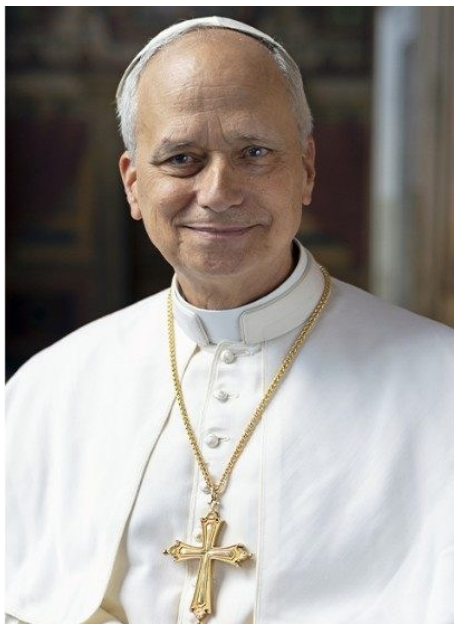
1 listopada
Wszystkich Świętych

2 listopada
Dzień Zaduszny
Msze Święte
zbiorowe

za zmarłych
1 i 2 listopada
o godz. 15⁰⁰

Plan nabożeństw
wypominkowych
jest na ostatniej stronie.

11 listopada
Święto Odzyskania
Niepodległości
Msze o godz. 8⁰⁰, 9⁰⁰,
10⁰⁰, 11⁰⁰ 12⁰⁰ i 18⁰⁰

Papież LEON XIV

MÓWI DO NAS

Nowi święci Kościoła

Armenia, Papua-Nowa Gwinea, Wenezuela i Włochy – z tych krajów pochodzi siedmioro nowych świętych, których ogłosił Ojciec Święty. „Niech ich wstawiennictwo wspiera nas w próbach, a ich przykład niech będzie dla nas inspiracją we wspólnym powołaniu do świętości. Będąc pielgrzymami zmierzającymi do tego celu, módlmy się bez znużenia, trwając w tym, czego się nauczyliśmy i w co głęboko wierzymy. Wiara na ziemi podtrzymuje w ten sposób nadzieję nieba” – wskazał Papież.

Drodzy Bracia i Siostry!

Naszą refleksję otwiera pytanie: „Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?” (Łk 18, 8). Ujawnia nam ono to, co jest najcenniejsze w oczach Pana: wiarę, czyli więź miłości między Bogiem a człowiekiem. Dzisiaj staje przed nami siedmioro świadków, nowych świętych i nowe święte, którzy dzięki łasce Bożej podtrzymywali płonącą pochodnię wiary, a nawet sami stali się pochodniami zdolnymi do szerzenia światła Chrystusa.

W porównaniu z wielkimi dobrami materialnymi i kulturowymi, naukowymi i artystycznymi, wiara przewyższa je nie dlatego, że są one godne pogardy, lecz dlatego, że bez wiary tracą sens. Relacja z Bogiem ma największe znaczenie, ponieważ On stworzył wszystko z niczego na początku czasów i ocala od nicości wszystko, co przemija w czasie. Ziemia bez wiary byłaby zamieszkała przez dzieci żyjące bez Ojca, czyli przez stworzenia pozbawione zbawienia.

Właśnie dlatego Jezus, Syn Boży, który stał się człowiekiem, zadaje pytanie o wiarę: co by się stało, gdyby zanikła

ona w świecie? Niebo i ziemia pozostałyby takie same jak przedtem, ale w naszych sercach nie byłoby już nadziei; wolność wszystkich zostałaby pokonana przez śmierć; nasze pragnienie życia pograżyłoby się w nicości. Bez wiary w Boga nie możemy mieć nadziei na zbawienie. Pytanie Jezusa nas zatem niepokoi, ale tylko wtedy, gdy zapominamy, że to sam Jezus je wypowiada. Słowa Pana pozostają bowiem zawsze ewangelią, czyli radością zapowiedzią zbawienia. To zbawienie jest darem życia wiecznego, który otrzymujemy od Ojca, poprzez Syna, mocą Ducha Świętego.

Najmilsi, właśnie dlatego Chrystus mówi swoim uczniom o tym, że „zawsze powinni się modlić i nie ustawać” (Łk 18, 1): tak jak nie ustajemy w oddychaniu, tak też nie ustawajmy w modlitwie! Podobnie jak oddech podtrzymuje życie ciała, tak też modlitwa podtrzymuje życie duszy: wiara wyraża się bowiem w modlitwie, a autentyczna modlitwa żyje wiarą.

Jezus wskazuje nam tę więź za pomocą przypowieści: sędzia pozostaje głuchy na na-

tarczywe prośby wdowy, której upór ostatecznie skłania go do działania. Na pierwsze wejście taka wytrwałość staje się dla nas pięknym przykładem nadziei, zwłaszcza w czasie próby i udręki. Wytrwałość kobiety i zachowanie sędziego, który działa niechętnie, przygotowują jednak prowokacyjne pytanie Jezusa: czyż Bóg, dobry Ojciec, „nie weźmie w obronę swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do Niego” (Łk 18, 7).

Niech te słowa rozbrzmiewają w naszym sumieniu: Pan pyta nas, czy wierzymy, że Bóg jest sprawiedliwym sędzią wobec wszystkich. Syn pyta nas, czy wierzymy, że Ojciec zawsze pragnie naszego dobra i zbawienia każdej osoby. W tym kontekście naszą wiarę wystawiają na próbę dwie pokusy: pierwsza czerpie swą siłę ze zgorszenia złem, składając do myślenia, jakoby Bóg nie wysłuchiwał płaczu uciśnionych i nie litował się nad cierpieniem niewinnych. Druga pokusa polega na żądaniu, aby Bóg postępował tak, jak my tego chcemy: modlitwa ustępuje wtedy miejsca rozkazowi skierowanemu do Boga,

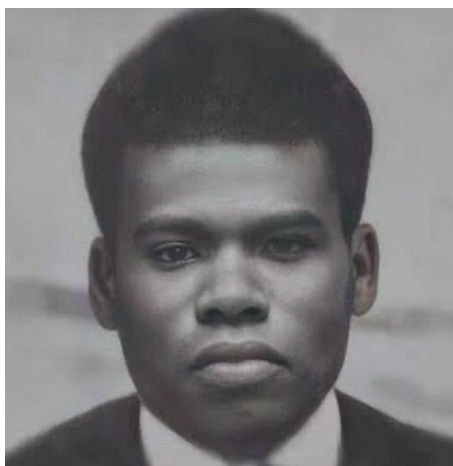
by nauczyć Go, w jaki sposób powinien być sprawiedliwy i skuteczny.

Od obu pokus uwalnia nas Jezus, doskonały świadek synowskiej ufności. On jest niewinnym, który zwłaszcza podczas swojej męki modli się słowami: „Ojcze, niech się stanie Twoja wola” (por. Łk 22, 42). Są to te same słowa, które Nauczyciel przekazuje nam w modlitwie *Ojcze nasz*. Cokolwiek się stanie, Jezus jako Syn powierza się Ojcu; dlatego my, jako bracia i siostry w Jego imię głosimy: „Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy Tobie, Ojcze święty, zawsze i wszędzie składali dziękczynienie przez umiłowanego Syna Twojego, Jezusa Chrystusa” (*Msza Rzymski, II Modlitwa Eucharystyczna, Prefacja*).

Modlitwa Kościoła przypomina nam, że Bóg wymierza sprawiedliwość wszystkim, oddając za wszystkich swoje życie. Tak więc, gdy wtedy wołamy do Pana: „Gdzie jesteś?”, przekształcamy to błaganie w modlitwę, i wówczas uznajemy, że Bóg jest tam, gdzie cierpi niewinny. Krzyż Chrystusa objawia sprawiedliwość Boga. A sprawiedliwość Boga to przebaczenie: On widzi zło i je odkupuje, biorąc je na siebie. Kiedy jesteśmy ukrzyżowani cierpieniem i przemocą, nienawiścią i wojną, Chrystus już tam jest, na krzyżu za nas i wraz z nami. Nie ma płaczu, którego Bóg by nie pocieszył; nie ma łzy, która byłaby daleka od Jego serca. Pan nas wysłuchuje, bierze nas w ramiona takimi, jakimi jesteśmy, aby przemienić nas na swoje podobieństwo. Kto natomiast odrzuca miłosierdzie Boże, pozostaje niezdolny do miłosierdzia wobec bliźniego. Kto nie przyjmuje pokoju jako daru, nie będzie umiał obdarzać pokojem.

bp Ignazio Choukrallah Maloyan

katechista Pietro To Rot

siostra Vincenza Maria Poloni

Najmilsi, rozumiemy teraz, że pytania Jezusa są stanowczym wezwaniem do nadziei i działania: kiedy Syn Człowieczy przyjdzie, czy znajdzie wiarę w opatrność Bożą? To właśnie ta wiara podtrzymuje nasze zaangażowanie na rzecz sprawiedliwości, właśnie dlatego, że wierzymy, iż Bóg zbawia świat przez miłość, wyzwając nas od fatalizmu. Zadajmy sobie zatem pytanie: kiedy słyszymy wołanie tych, którzy znajdują się w trudnej sytuacji, czy jesteśmy świadkami miłości Ojca, tak jak Chrystus był nim dla wszystkich? On jest pokornym, który wzywa tyranów do nawrócenia, sprawiedliwym, który czyni nas sprawiedliwymi, jak świadczą o tym nowi święci: nie bohaterowie czy orędownicy jakiejś idei, lecz autentyczni mężczyźni i kobiety.

Ci wierni przyjaciele Chrystusa są męczennikami ze względu na swoją wiarę, jak biskup Ignazio Choukrallah Maloyan i katechista Pietro To Rot; są ewangelizatorami i misjonarzami, jak siostra Maria Troncatti; są charyzmatycznymi założycielkami, jak siostra Vincenza Maria Poloni i siostra Carmen Rendiles Martinez; ze swoimi sercami żarliwymi pobożnością są dobroczyńcami ludzkości, jak Bartolomeo Longo i José Gregorio Hernández Cisneros. Niech ich wstawiennictwo wspiera nas w próbach, a ich przykład niech będzie dla nas inspiracją we wspólnym powołaniu do świętości. Będąc pielgrzymami zmierzającymi do tego celu, módlmy się bez znużenia, trwając w tym, czego się nauczyliśmy i w co głęboko wierzymy (por. 2 Tm 3, 14). Wiara na ziemi podtrzymuje w ten sposób nadzieję nieba.

Watykan
19 października 2025

W RAZIE POTRZEBY – POMÓC

Pierwszą spośród zasad Katolickiej Nauki Społecznej jest zasada pomocniczości. Oznacza ona, że w podmiocie maksymalizuje się samodzielność i dopiero w momencie, gdy sobie nie radzi, wówczas należy wkroczyć z akcją pomocową. Choć wydaje się to łatwe i oczywiste, nie wszystko jest takie do końca.

Zasada pomocniczości inaczej zwana jest zasadą subsydiarności, która etymologicznie odnosi się do wojskowego oddziału trzymanego w rezerwie, który nie wkraczał do akcji, dopóki właściwa formacja daje sobie radę. Jednakże sama myśl jest już głęboko zakorzeniona w prawie naturalnym, wynikająca niejako z wolności osoby ludzkiej. Jest to zatem odpowiedź na fakt, że społeczność opiera się na jednostkach i dla jednostek funkcjonuje. I właśnie tutaj znajduje się punkt zaczepienia dla dalszej refleksji, która swymi korzeniami sięga czasów Mojżesza. W Księdze Wyjścia czytamy, jak Jetro (teść Mojżesza) udzielił radę Mojżeszowi odnośnie do kształtu społeczności Izraela (18, 17-23). Bardzo cenny wkład miał również Tomasz z Akwinu, który podjął się wstępnej próby nazwania owej myśli. Jednak na grunt społecznego nauczania zasada pomocniczości została wniesiona przez Piusa XI w encyklice *Quadragesimo Anno*, gdzie padają następujące słowa: „jednostkom ludzkim nie wolno odejmować i przekazywać społeczności tego, co jednostki te z własnej inicjatywy i własną mogą wytworzyć pracą”. Tam też pa-

da łaciński zwrot: *subsidiū afferre* – udzielać wsparcia.

Jak zatem należy interpretować tę myśl. Występuje ona oczywiście w różnych przestrzeniach filozoficznego dyskursu, jednak na gruncie stricte katolickim chodzi o coś znacznie większego niż tylko jakiś rodzaj momentu interwencji, lecz wykazuje autonomię w społeczeństwie – „wolność od”, dzięki czemu można realizować się zgodnie ze swoją naturą, blokując tym samym ingerencje „w ‘dobrej’ wierze”. Poza tą podstawową ideą autonomii, należy mieć jednak na uwadze, że chodzi tu także o samą pomoc słabszym w sposób zorganizowany. Stąd też w innych ujęciach tego tematu znajdziemy spostrzeżenia odnośnie do podziału odpowiedzialności, sprawiedliwym, czyli względem kompetencji podziale zadań, a także nakreślenie zasad samej pomocy oraz jej granic.

Św. Tomasz z Akwinu

Warto bez wątpienia dodać też, że jest ona przeciw biurokratyzacji i obecności państwa w obszarach wykraczających poza kompetencje organu wyższego. Nadmienić też trzeba, iż konsekwencją subsydiarności jest

myśl antymonopolistyczna. Monopole powstają gdy, mega koncerny z ogromnym zapleczem finansowo-technicznym przejmują rynek, blokując rozwój małych przedsiębiorstw.

Istnieje też bez wątpienia ryzyko wynikające z fałszywej interpretacji, bądź też instrumentalizacji zasady pomocniczości. Prowadzi to do wykaczania poza kompetencje danego organu, w tym nawet militarnej agresji pod rzekomym hasłem wyzwolenia jakiejś słabszej społeczności od tej dominującej nad nią, bądź też przez finansowe wsparcie, które ostatecznie staje się zaciskającą pętlą dla jakiegoś przedsiębiorstwa lub państwa.

Owa zasada nie jest odrębną koncepcją filozofii społecznej, ale realnie kształtuje otaczającą nas rzeczywistość, począwszy od wewnętrznego poczucia jednostki, przez realizację jej w ramach państwa, Unii Europejskiej czy ONZ. Znajduje się m.in. w konstytucji Niemiec i Portugalii. W Polsce jest zapisana w preambule, co stanowi sprawę sporną wśród prawników, czy ów uroczysty wstęp należy do samej treści Prawa Konstytucyjnego.

A jest to o tyle istotne, że wówczas zasada pomocniczości byłaby podstawą stowienia prawa w kraju.

al. Krzysztof Niemczyk

WSPÓLNOTA I SPOTKANIE

Zaufanie Bogu w ciszy i kontemplacji

Wspólnota, według encyklopedii PWN, to typ grupy (zbiorowości) społecznej o silnej więzi wewnętrznej, której podstawą są nie tyle świadomie wytknięte cele, ile czynniki emocjonalne, mające źródło w tradycji, obyczaju, wartościach, poczuciu obowiązku wobec grupy.

Według o. Dolindo Ruotolo – Kościół to, w myśl definicji teologicznej zgromadzenie wiernych, którzy żyją tymi samymi środkami uświęcenia. Są zjednoczeni przez ten sam chrzest. Są zjednoczeni w tej samej wierze. Pod rządami, autorytetem papieża, biskupów i kapłanów. I to jest kościół w swoim materialnym wymiarze, zorganizowany. Ale teologia mówi, że Kościół to też prawdziwa społeczność. I to jest zrozumiałe, jeśli społeczność to zgromadzenie wielu osób, które żyją według tej samej idei i mają ten sam cel i tego samego przewodnika. To społeczność zbudowana także zewnętrznie. Bo Kościół jest żywą częścią tego świata i żyje w tym świecie, ale w rezultacie nie może kierować życiem całego świata.

Natomiast ks. Edward Staniek w książce *Kościół i Sakramenty* pisze: Kościół jest zorganizowaną przez Chrystusa wspólnotą ludzi wierzących, którzy chcą żyć wartościami duchowymi, jest wspólnotą wspólnot. Coś z tajemnicy Kościoła możemy spotkać w szczęśliwym rodzinnym domu. Kochająca się wspólnota domowa jest na ziemi pierwszym znakiem, który może pomóc w rozpoznaniu tajemnicy Kościoła, który porównuje do

spotkania ludzi przy ognisku, ludzi zziębniętych, którzy tęsknią za światłem i ciepłem. Tym ogniskiem jest sam Bóg.

Kościół to spotkanie, to miejsce na ziemi gdzie ludzkie serce dojrzewa do tego, by mogło być sercem przeniesionym do wspólnoty istniejącej wiecznie. Według pochodzącej z drugiego wieku *Didache*, czyli Nauce Dwunastu Apostołów, o życiu pierwszych chrześcijan, wymienia ks. Staniek warunki, które powinno spełniać ludzkie serce, to: troska o wrażliwość sumienia; radość z osiągnięć każdego człowieka, bez względu na otrzymane od Boga talenty; umiejętność dziękczynienia; uczciwość pracy; szacunek do tego co święte, a przede wszystkim życie nadzieją.

Jakie zadanie ma na tej ziemi Kościół? Według o. Dolindo – powinien wypełnić i zrealizować królestwo Boże, wychwalać Boga na tej ziemi, walczyć z szatanem i ze złem, a przede wszystkim wyciągać ramiona, by Boga kochały wszystkie stworzenia.

Bo Bóg ustanawiając Kościół, chciał stworzyć go żywym centrum, do którego będą dążyć wszystkie dusze. Bo On nie chce zbawiać nikogo na siłę. Zbawił ludzkość. Zapłacił cenę. Tę cenę, ten skarb umieścił w Kościele, a wokół Kościoła powołał wszystkie dusze. I nieprzerwanie je powołuje. I sam to powiedział. Pierwszym aktem powołania Kościoła były słowa: idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię każdemu stworzeniu. Kto usłyszy będzie zbawiony.

Wiemy, że Kościół jest miejscem spotkania człowieka z Bogiem i Boga z człowiekiem. Dokonuje się to przez spotkanie sakramentalne w Eucharystii i przez modlitwę. Msza święta ma zawsze na uwadze wspólnotę i jest szkołą modlitwy. Tworzy wspólnotę z Bogiem i wspólnotę z ludźmi.

Zastanówmy się przez chwilę w jakiej mierze dostrzegamy Kościół jako miejsce spotkania i wspólnotę modlitwy?

Małgorzata Machoń

BRAMA WSPÓLNOTY I SPOTKANIA

Spotkanie to nie przypadek, to wezwanie. W spojrzeniu drugiego człowieka możemy dostrzec oblicze Boga, jeśli tylko nauczymy się patrzeć sercem.

Nigdy nie pozbawiaj nikogo nadziei... może to wszystko, co mu pozostało (H. Jackson Brown, Jr.).

W spojrzeniu drugiego człowieka często rodzi się pierwszy promień nadziei.

RACHUNEK SUMIENIA

- Podziękuj Bogu za wszystko, co dziś dobrego wydarzyło się w Twoim życiu.
- Jak patrzę na Kościół – jak na żywy organizm – wspólnotę braci i siostr, czy jak na instytucję?
- *W jaki sposób jestem obecny we wspólnocie Kościoła – czy tylko fizycznie, czy duchowo i sercem?*
- Co robię, by moja parafia, wspólnota, Kościół stawały się bardziej żywe i oparte na miłości?
- Czy odkrywam swoje miejsce i odpowiedzialność w Kościele – czy raczej stoję z boku i obserwuję?
- Czy modłę się za swoją wspólnotą parafialną, kapłanów, osoby konsekrowane i świeckie?
- Co konkretnie mogę ofiarować Kościołowi: swój czas, talenty, cierpienie, obecność?
- Czy liturgia, modlitwa, sakramenty są dla mnie miejscem żywego spotkania z Bogiem – czy tylko rytuałem?
- Jak wygląda moje osobiste spotkanie z Jezusem w Eucharystii, w Słowie Bożym, w adoracji?
- Czy przychodzę do kościoła z sercem otwartym na słuchanie i przemianę?
- Czy widzę w drugim człowieku obecność Chrystusa – zwłaszcza w tym trudnym, biednym, zagubionym?
- Jakie mam postawy wobec innych członków Kościoła? Czy szukam jedności, czy osądzam, wykluczam?
- Czy wnoszę pokój i przebaczenie do wspólnoty, czy noszę w sobie podziały i nieprzebaczenie?

ODPUSTY ZA ZMARŁYCH

Odpust zupełny można uzyskać 1 raz od południa 1 listopada do północy 2 listopada. Warunki uzyskania odpustu:

- spowiedź i Komunia Święta,
- pobożne nawiedzenie kościoła i modlitwa Ojcze nasz oraz Wierzę w Boga,
- dowolna modlitwa w intencjach papieża,
- wykluczenie przywiązania do jakiegokolwiek grzechu.

Wierni, którzy pobożnie nawiedzą cmentarz i przynajmniej w myślach pomodlą się w intencji zmarłych, zyskają odpust dla zmarłych w czyśćcu cierpiących. Odpust ten w dniach od 1 do 8 listopada jest zupełny, a w inne dni cząstkowy.

Odpust jest to darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy, zgładzonej co do winy. Dostępuje go chrześcijanin odpowiednio usposobiony i pod pewnymi, określonymi warunkami, za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozdaje i prawomocnie przydziela zadośćuczynienie ze skarbcza zasług Chrystusa i świętych. Kościół, troszcząc się o dobro dusz wiernych, od wieków zachęca ich do podejmowania starań zmierzających do uzyskania odpustów. Wierny, który uzyskuje odpust za siebie, może uniknąć kar czyśćcowych. Ten zaś, kto ofiaruje go za zmarłego, może uwolnić jego duszę z czyśćca. Odpusty można zawsze uzyskać dla samego siebie lub dla osób zmarłych, nie można natomiast uzyskać ich dla innych osób żyjących.

EMBOLIZM

Omawiając miesiąc temu modlitwę *Ojcze nasz*, nie wspomniałem o tym, że na Mszy świętej nie kończymy jej słowem „Amen”. Dlaczego tak jest? Bo po niej sam kapłan odmawia tytułowy *embolizm*. Jest to słowo pochodzenia greckiego oznaczające „wrzucać, wstawiać, załączać”. Jest to więc dodatek, będący rozwinięciem Modlitwy Pańskiej, którą w ten sposób Kościół kontynuuje swoimi słowami. Modlitwa *Ojcze nasz* kończy się prośbą: „ale nas zbaw ode złego” i kapłan z rozłożonymi rękami mówi dalej: „Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego i obdarz nasze czasy pokojem. Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, abyśmy zawsze wolni od grzechu i bezpieczni od wszelkiego zamętu, pełni nadziei oczekiwali przyjścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa”.

Na te słowa wszyscy odpowiadamy aklamacją: „Bo Twoje jest Królestwo i potęga, i chwała na wieki” i to jest właściwy finał Modlitwy Pańskiej. Według niektórych rękopisów Ewangelii pochodzi od Chrystusa. W Piśmie Świętym to zdanie jest zapisane w nawiasach kwadratowych, żeby zaznaczyć, że nie we wszystkich rękopisach występuje.

Spróbujmy w tym miesiącu przyjrzeć się bliżej temu dodatkowi do modlitwy *Ojcze nasz*. Wyrażenie o wybawieniu „od zła wszelkiego”, nawiązuje do słów Modlitwy Pańskiej „ale nas zbaw ode złego”. Najczęściej było interpretowane w sensie osobowego rozumienia zła. Prośba więc ma na uwadze nade wszystko escha-

tologiczne zwycięstwo Chrystusa nad Złym i udział w zbawieniu, którego zadatek otrzymują uczestnicy Mszy w Komunii. Ksiądz prosi więc o uchronienie obecnych od zagrożeń działania Złego. Polskie tłumaczenie przynosi słowo „zameł”, które dobrze oddaje niebezpieczną taktykę nieprzyjaciela królestwa Bożego. Zły jest w stanie wiele namącić. Podaje nam kłamstwa, czy półprawdy i próbuje je przedstawić jako prawdy. Zameł jest bardziej niebezpieczny niż konkretne zło. Można go porównać do zanieczyszczonego źródła, z którego wypływają strumienie zła. Dlatego gdy się modlimy do Boga o zachowanie nas od zamętu, jednocześnie prosimy o mądrość, abyśmy potrafili tu, na ziemi, opierać się złemu duchowi, a pozwolili się prowadzić Duchowi Bożemu.

W odpowiedzi wiernych „Bo Twoje jest Królestwo i potęga, i chwała na wieki” wydaje się, że mamy za dużo spójników „i”. Nie jest to jednak pomyłka.

Wskazuje to bowiem na równorzędność Bożych przymiotów.

Dialog Modlitwy Pańskiej, embolizmu i tej konkluzji ma ogromne znaczenie. Wypowiadamy modlitwę, którą otrzymaliśmy od Chrystusa Pana i którą zanosimy jako dzieci do Boga Ojca. Potem dodajemy modlitwę Kościoła, która jest zanoszona przez kapłana i wreszcie Kościół do tej ostatniej się przyłącza i ją potwierdza, ponownie powołując się na słowa Mistra. Każdy wymiar jest modlitwy jest tu obecny: dana przez Chrystusa, rozwinięta przez Kościół i przez Kościół potwierdzona słowami Chrystusa.

To jest pierwsza część przygotowania się do przyjęcia Komunii. Zwracamy się w niej do Boga Ojca. Druga będzie skierowana do Chrystusa z prośbą o pokój. Ale o obrzędzie przekazania znaku pokoju będę już pisał za miesiąc.

Grzegorz Kowalewski

REGULAMIN CMENTARZA PARAFIALNEGO PW. ŚW. WAWRZYŃCA WE WROCŁAWIU-ŻERNIKACH

1) Administratorem cmentarza jest Parafia Rzymsko-Katolicka pw. św. Wawrzyńca we Wrocławiu-Żernikach.

2) Cmentarz Parafialny jest miejscem ciszy, modlitwy, zadumy, jak również wyrazem szacunku dla zmarłych i świadectwem wiary w życie pozagrobowe. Na cmentarzu należy więc zachować spokój i uszanować świętość tego miejsca.

3) Na terenie cmentarza zabronione jest:

- zakłócanie ciszy, porządku i powagi miejsca;
- przebywanie w stanie nietrzeźwym i spożywanie napojów alkoholowych;
- palenie papierosów;
- wprowadzanie psów, kotów i innych zwierząt;
- jeżdżenie rowerem oraz wjeżdżanie pojazdami mechanicznymi;
- samowolne ustawianie ławek, ogrodzeń;
- samodzielnie usuwanie krzewów, drzew, sadzenie drzew;
- prowadzenie działalności handlowej i innych czynności naruszających powagę tego miejsca.

4) Należy uzyskać zgodę administratora na wszelkie prace prowadzone na cmentarzu, np.:

- ekshumację zwłok* lub przeniesienie do innego grobu;
- remont pomnika (naprawa, wymiana płyty, tablicy);
- budowę nowego pomnika, projekt nagrobka, pomnika;
- budowę ławek, kwietników, elementów zdobniczych przy grobie;
- likwidację grobu.

5) Obowiązkowe jest wnoszenie opłaty rocznej na utrzymanie cmentarza. Opłatę można wносить w kancelarii parafialnej.

6) Na terenie cmentarza znajdują się groby ziemne. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 7 marca 2008 r. w sprawie wymagań, jakie muszą spełniać cmentarze, groby i inne miejsca pochówku zwłok i szczątków (Dz. U. z dnia 21 marca 2008 r.) grób ziemny stanowi dół w ziemi, do którego składa się trumnę ze zwłokami lub urnę i zasypuje ziemią.

7) Zabrania się zaśmiecania cmentarza. Odpady i śmieci mogą być składowane jedynie w wyznaczonych na ten cel miejscach.

* Ekshumacja zwłok i szczątków powinna odbywać się we wczesnych godzinach porannych w okresie od 16 października do 15 kwietnia z zachowaniem wymagań sanitarnych w tym zakresie. Dopuszczalne jest przeprowadzenie ekshumacji poza ww. terminem za zgodą Powiatowego Inspektora Sanitarnego.

Dziękujemy za wpłaty na utrzymanie naszego cmentarza.
Wpłat prosimy dokonywać w kancelarii.

POCHÓWKI ZNANYCH W POLSCE

Dopóki wymawiamy imię zmarłego, dopóty on „żyje”. Jest obecny w naszych myślach, sercach. Wspominamy, pamiętamy. Odnosi się do naszych bliskich, ale też osób, które miały wpływ na dzieje państwa polskiego i społeczeństwa w nim żyjącego, tworzyły jego historię, kulturę. Kształtowały losy kraju, tworzyły systemy wartości moralnych, wpływały na sposób myślenia i postępowania ludzi, były podziwiane, lubiane, czytane, chętnie oglądane, słuchane. Warto więc o nich pamiętać, nie tylko w okolicach 1 listopada.

Są w Polsce miejsca ogólnie znane jako miejsca pochówków znanych postaci historycznych, jak katedry: wawelska, warszawska, gnieźnieńska, plocka, Świątynia Opatrzności Bożej, kościół na Skałce w Krakowie, kościół św. Wojciecha w Poznaniu, kościół świętych Apostołów Piotra i Pawła w Krakowie, cmentarze (Powązki, Rakowicki, Na Pękowym Brzysku). Pamiętamy, że tam są pochowani królowie, książęta, politycy, duchowni, artyści, nobliści, sportowcy, literaci, żołnierze.

Mniej z nas wie, że **Bazylika Wniebowzięcia NMP i św. Mikołaja w Łowiczu** to miejsce pochówku 12 arcybiskupów gnieźnieńskich i prymasów Polski, którzy od 1136 roku często rezydowali w będącym ich własnością Łowiczu. Ponieważ prymasi Polski byli jednocześnie interreksami Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Litewskiego, od 1572 roku, w czasach bezkrólewia, kościół pełnił więc tymczasową funkcję najważniejszej świątyni Rzeczypospolitej. Na terenie dzisiejszej Polski wielu jest pochowanych w miejscach mniej znanych, na uboczu, z dala od głównych szlaków tu-

rystycznych. I tak możemy pamiętać o

- **twórcach renesansu:**

⇒ **Janie Kochanowskim** w kościele w Zwoleniu (epitafium poniżej);

⇒ **Mikołaju Reju** – choć miejsce pochówku dotychczas pozostaje nieznane, natomiast zachowane przesłanki źródłowe wskazują na zbór kalwiński w Okszy (od XIX wieku Oksa).

- **próbujących naprawić, ratować Rzeczpospolitą pod koniec XVIII wieku:**

⇒ **Janie Henryku Dąbrowskim** w kościele w Winnej Górze;

⇒ **Ignacym Potockim** pochowanym w Wilanowie;

⇒ **Hugonie Kołłątajowi** na warszawskich Powązkach (ale urna z jego sercem została złożona w kościele w Wiśniowej);

⇒ **Adamie Naruszewiczowi** w kolegiacie w Janowie Podlaskim;

⇒ **Stanisławie Staszycowi** przy kościele Niepokalanego

Poczęcia Najświętszej Maryi Panny na warszawskich Biełanach;

- **działających w sprawie polskiej w XIX w.:**

⇒ **Jakubie Jasińskim** w Warszawie na cmentarzu Kamionkowskim;

⇒ **Adamie Jerzym Czartoryskim** w Sieniawie k. Przeworska;

⇒ **gen. Józefie Chłopickim** w kaplicy na cmentarzu w Krzeszowicach;

⇒ **gen. Józefie Bemie** przy mauzoleum w Parku Strzeleckim w Tarnowie;

⇒ **Piotrze Ściegiennym** na cmentarzu przy ulicy Lipowej w Lublinie;

- **działających na rzecz odzyskania niepodległości, suwerenności, wolności (XX w.):**

⇒ **Romanie Dmowskim** na cmentarzu Bródnowskim w Warszawie;

⇒ **Wojciechu Korfantom** na cmentarzu przy ul. Francuskiej w Katowicach;

⇒ **Wincentym Witosie** pochowanym w Wierchosławicach;

⇒ **Józefie Hallerze** w krypcie w kościele garnizonowym św. Agnieszki w Krakowie;

- ⇒ **gen. Elżbiecie Zawackiej** na cmentarzu katolicko-ewangelickim przy ul. Gałczyńskiego w Toruniu;
- ⇒ **Marku Edelmanie** na cmentarzu żydowskim w Warszawie (fot. na dole poprzedniej strony);
- ⇒ **Tadeuszu Jandziszaku i Piotrze Bednarzu** na cmentarzu Grabiszyńskim we Wrocławiu;
- ⇒ **Annie Walentynowicz i Alinie Pieńkowskiej** na cmentarzu Srebrzysko w Gdańsku;
- ⇒ **Edmundzie Bałuce i Marianie Jurczyku** na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie;
- **generałach:**
- ⇒ **Józefie Dowbór-Muśnickim** na cmentarzu w Lusowie;
- ⇒ **Mieczysławie Borucie-Spiechowiczu** oraz **Marianie Januszajtis-Żegocie** na Nowym Cmentarzu w Zakopanem;
- ⇒ **Stanisławie Szeptyckim** na cmentarzu we wsi Korczyna k. Krosna;
- ⇒ **adm. Józefie Unrugu** na Cmentarzu Marynarki Wojennej w Gdyni;
- **księżach:**
- ⇒ **Ignacym Tokarczuku** w krypcie archikatedry przemyskiej;
- ⇒ **Bolesławie Kominku** w katedrze wrocławskiej;
- ⇒ **Jerzym Popiełuszce** przy warszawskim kościele na Żoliborzu (fot. na dole);
- ⇒ **Janie Ziei** w Laskach;
- ⇒ **Stanisławie Orzechowskim** na cmentarzu św. Wawrzyńca we Wrocławiu;
- ⇒ **Stanisławie Suchowolcu** obok kościoła na Dojlidach (Białystok);
- **malarzach:**
- ⇒ **Leonie Wyczółkowski** na cmentarzu wiejskim we Wtelnie k. Bydgoszczy;
- ⇒ **Julianie Fałacie** na cmentarzu w Bystrej;
- ⇒ **Józefie Chelmońskim** na cmentarzu w Żelechowie;
- ⇒ **Wojciechu Gersonie** na cmentarzu ewangelicko-augsburskim w Warszawie;
- ⇒ **Nikiforze** w Krynicy;
- ⇒ **Jerzym Duda-Graczu** na cmentarzu przy ul. Sienkiewicza w Katowicach;
- ⇒ **Zdzisławie Beksińskim** na cmentarzu w Sanoku;
- ⇒ **Józefie Hałasie** na cmentarzu Osobowickim we Wrocławiu;
- ⇒ **Franciszku Starowiejskim** w Laskach;
- **podróżnikach, geografach:**
- ⇒ **Arkadym Fiedlerze** na cmentarzu w Puszczykowie;
- ⇒ **Tonym Haliku** na cmentarzu Bródnowskim;
- ⇒ **Ferdynandzie Ossendowskim** na cmentarzu w Milanówku;
- ⇒ **Eugeniuszu Romerze** na cmentarzu Salwatorskim w Krakowie;
- **aktorach, artystach, muzykach, pisarzach, poetach:**
- ⇒ **Janie Nowickim** na cmentarzu w Kowalu;
- ⇒ **Romanie Wilhelmim** na cmentarzu Wilanowskim w Warszawie;
- ⇒ **Jerzym Pokorze** na cmentarzu Bohaterów Bitwy Warszawskiej w Radzyminie;
- ⇒ **Zbigniewie Cybulskim** na cmentarzu przy ul. Sienkiewicza w Katowicach;
- ⇒ **Bogumile Kobieli**, w Teneczynku k. Krakowa;
- ⇒ **Franciszku Pieczce** na cmentarzu w Aleksandrowie;
- ⇒ **Leonie Niemczyku** na Starym Cmentarzu w Łodzi;
- ⇒ **Januszu Rewińskim** na cmentarzu w Radości;
- ⇒ **Bohdanie Smoleniu** na cmentarzu w Przeźmierowie;
- ⇒ **Janie Himmelsbachu** na cmentarzu na Wólce w Warszawie;
- ⇒ **Jerzym Hasie** na cmentarzu komunalnym na Dołach w Łodzi;
- ⇒ **Stanisławie Barei** na cmentarzu Czerniakowskim w Warszawie;
- ⇒ **Andrzej** **Wajdzie** na cmentarzu Salwatorskim w Krakowie;
- ⇒ **Ryszardzie Riedlu** na cmentarzu w Tychach;
- ⇒ **Krzysztofie Krawczyku** na cmentarzu w Grotnikach;
- ⇒ **Annie German** na cmentarzu ewangelicko-reformowanym w Warszawie;
- ⇒ **Mirze Kubasińskiej** na cmentarzu w Otwocku;
- ⇒ **Adzie Rusowicz i Wojciechu Kordzie** na cmentarzu Miłostowo w Poznaniu;
- ⇒ **Annie Jantar** na cmentarzu wawrzyszewskim w Warszawie;
- ⇒ **Krzysztofie Klenczonie** na cmentarzu komunalnym

przy ul. Mazurskiej w Szczycie;

⇒ **Przemysławie Gintrowskim** na cmentarzu w Wilanowie;

⇒ **Janie Kaczmarku i Andrzeju Waligórskim** na cmentarzu Grabiszyńskim we Wrocławiu;

⇒ **Stefanie Żeromskim i Jeremim Przyborze** na cmentarzu ewangelicko-reformowanym w Warszawie;

⇒ **Halinie Poświatowskiej** na cmentarzu św. Rocha w Częstochowie;

⇒ **Stanisławie Przybyszewskim** na przykościelnym cmentarzu w Górze;

⇒ **Antonim Słonimskim** w Laskach;

⇒ **Rafale Wojaczku** na cmentarzu św. Wawrzyńca we Wrocławiu;

⇒ **Edwardzie Stachurze** na Cmentarzu Komunalnym Północnym w Warszawie;

⇒ **Tadeuszu Różewiczu i Henryku Tomaszewskim** na cmentarzu ewangelickim przy świątyni Wang w Karpaczu;

• **sportowcach:**

⇒ **Januszu Kusocińskim** na cmentarzu w Palmirach (fot. obok);

⇒ **Lucjanie Treli** na cmentarzu komunalnym w Stalowej Woli;

⇒ **Edwardzie Jancarzu** na cmentarzu komunalnym w Gorzowie Wielkopolskim;

⇒ **Jerzym Szczakielu** na cmentarzu parafialnym w Opolu-Grudziecach;

⇒ **Stanisławie Szozdzie** na cmentarzu Osobowickim we Wrocławiu (fot. na dole);

⇒ **Ryszardzie Szurkowskim** na przykościelnym cmentarzu w Wierzchowicach;

⇒ **Włodzimierz Smolarku** na cmentarzu parafialnym w Aleksandrowie Łódzkim;

⇒ **Gerardzie Cieśluku** na cmentarzu w dzielnicy Chorzów-Batory przy ul. Granicznej;

⇒ **Halinie Konopackiej; Edmundzie Piątkowskim; Ta-**

deuszu Rucie na cmentarzu Bródnowskim;

⇒ **Adamie Wójciku** na cmentarzu Grabiszyńskim;

⇒ **Waldemarze Baszanowskim** na cmentarzu przy ul. Wałbrzyskiej w Warszawie;

⇒ **Jerzym Pawłowskim** na cmentarzu w Falenicy;

⇒ **Andrzeju Grubbie** na cmentarzu komunalnym w Sopocie;

• **uczonych:**

⇒ **Ignacym Łukasiewicz** w Zręcinie pod Krosnem;

⇒ **Janie Czochrańskim** na cmentarzu w Kcyni;

⇒ **Janie Szczepaniku** na Starym Cmentarzu w Lublinie;

⇒ **Jacku Karpińskim** na cmentarzu ewangelicko-reformowanym w Warszawie;

⇒ **Ludwiku Hirszfeldzie** na cmentarzu św. Wawrzyńca we Wrocławiu;

• **uczestnikach procesu 16:**

⇒ **Adamie Bieniu** na cmentarzu parafialnym w Niekrasowie;

⇒ **Stanisławie Mierzwie** w kaplicy grobowej rodziny Witosów na cmentarzu w Wierzchosławicach.

Poza tym pamiętajmy, że: **Mikołaj Kopernik** po wiekach został odnaleziony w katedrze we Fromborku; a **Jan Heweliusz** pochowany jest w kościele św. Katarzyny w Gdańsku, natomiast **Zygmunt Krasiński** w majątku rodzinnym w Opinogórze; hetman **Stefan Czarniecki** spoczywa w kościele w rodzinnej wsi Czarnca k. Włoszczowy, a **Tadeusz Mazowiecki** na Cmentarzu Leśnym w Laskach.

Z różnych powodów wielu nie ma grobów, na przykład: **Romuald Traugutt**; gen. **Tadeusz Rozwadowski**, **Stefan Starzyński**, gen. **Stefan Grot-Rowecki**, gen. **Leopold Okulicki**, **Aleksander Prystor**, **Stanisław Jankowski**, **Wanda Rutkiewicz**, **Jerzy Kukuczka**, **Maciej Berbeka**, **Eugeniusz Bodo**, więźniowie niemieckich i radzieckich obozów; wielu członków antykomunistycznego podziemia.

PZ

Św. Elżbieta Portugalska (1271-1336)

W przeprowadzaniu misji pokojowych była bezkonkurencyjna. Już samo jej przyjście na świat można uznać za taką właśnie misję. Bo no jak inaczej wyjaśnić nagle ustanie konfliktu między jej ojcem, który był wówczas pretendentem do tronu, i dziadkiem, który na tym tronie siedział jako król Aragonii, pięknej hiszpańskiej krainy? Dziadek poznał się na niej od razu. Ściągnął ją na swój dwór i zapewnił jej znakomite wykształcenie. Miała dwanaście lat, kiedy odbyły się jej zaręczyny z Dionizym – królem Portugalii.

Opuściła Hiszpanię i przeniosła się na jego dwór, a kilka lat później została jego żoną. Pierwsze lata były szczęśliwe. Nosila, co prawda, koronę, ale nadal była skromną, łagodną i pobożną dziewczyną, a Dionizy pisał na jej cześć poematy. Był poetą!? I to sławnym.

Elżbieta okazała się też troskliwą matką dwojga dzieci: Alfonsa i Konstancji. Ale szczęście nie trwało długo. Dionizy zaczął prowadzić hulaszczę życie, ona zaś znosiła jego humory i wybryki. Była anielsko dobra! Archanielsko.

Wybaczyła mu nawet to, że ją oskarżył bezpodstawnie o niewierność i uwięził. Mijały lata. Z czasem zaczęło dochodzić do rywalizacji między dorosłymi synami Dionizego. Alfons, będący prawowitym następcą tronu, poczuł się zagrożony przez nieślubnych synów swego taty-hulaki i wypowiedział mu wojnę. Elżbieta krążyła więc między awanturniczym mężem i porwczym synem, by nie dopuścić do rozlewu krwi. Niestety, Dionizy inaczej odczytał jej intencje. Oskarżył ją o spisek i skazał na wygnanie! Krążyła potem między nim a mężem córki, z którym miał zatarg. I tym razem zapobiegła wojnie.

Uwikłany w grzeszne życie mąż, nawrócił się dopiero przed śmiercią. Wówczas Elżbieta przywdziała franciszkański habit i została klaryską. Ostatni raz wyruszyła z misją pokojową, kiedy wybuchła wojna pomiędzy jej synem, królem Portugalii, a wnukiem, królem Kastylii. Sprawę załatwiła, ale wróciła ciężko chora. Zmarła jeszcze tego samego roku, nazywana przez wszystkich – Aniołem Pokoju.

Czy udało ci się kiedyś pogodzić skłócone rodzeństwo, kolegów albo przyjaciółki? Co działo się wtedy w twoim sercu? Czy nie wydawało ci się przypadkiem, że jesteś w niebie z takimi właśnie aniołami pokoju, jak Elżbieta?

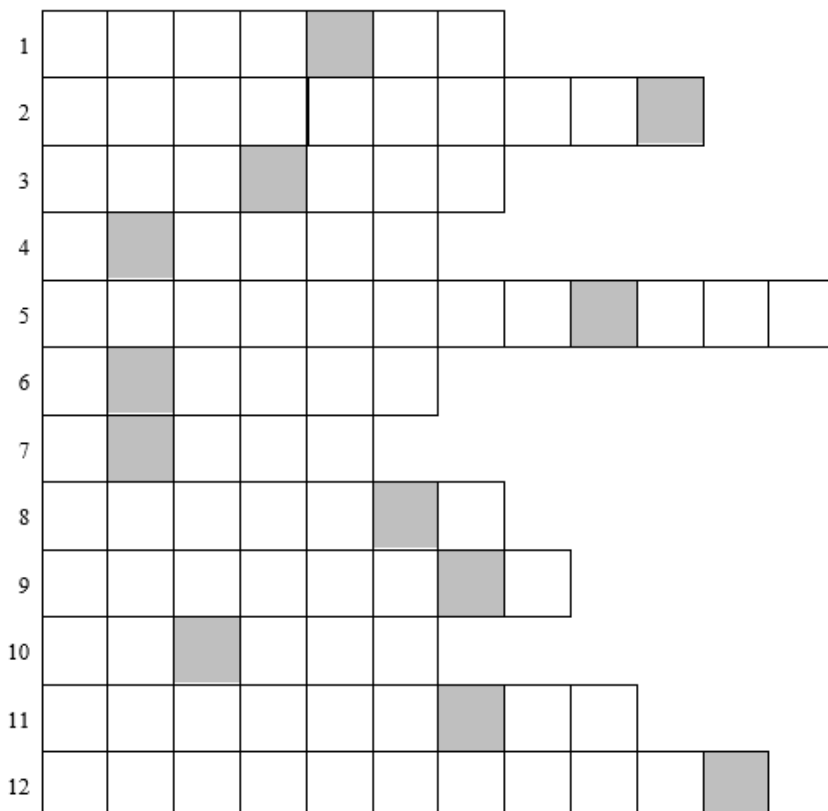
Opowiadanie pochodzi z książki Ewy Skarżyńskiej „Co się w Niebie święci?”

ZADANIE NA LISTOPAD

W październiku, w naszej parafii odbyło się bierzmowanie, dlatego dziś w krzyżówce są do odgadnięcia hasła związane z tym sakramentem. Natomiast główne hasło, które jest rozwiązaniem całej krzyżówki, dotyczy celu naszej wiary, o którym intensywniej rozmyślamy na początku listopada. Czy wiesz, jak najlepiej osiągnąć ten cel? Powodzenia!

opr. Elżbieta Hoffmann-Guzik

1. Święty olej używany podczas bierzmowania.
2. Trzecia Osoba Trójcy Świętej (dwa wyrazy)
3. Wspólnota, do której przynależność potwierdza bierzmowanie.
4. Ksiądz, który najczęściej udziela sakramentu bierzmowania.
5. Obrzęd towarzyszący bierzmowaniu (z olejem świętym).
6. Patron, którego imię przyjmuje się przy bierzmowaniu (błogosławiony lub ...).
7. Postawa chrześcijanina, którą bierzmowanie ma umocnić.
8. Osoba towarzysząca bierzmowanemu w dniu przyjęcia sakramentu.
9. Jeden z darów Ducha Świętego.
10. Inny dar Ducha Świętego.
11. Cel życia chrześcijańskiego, który daje nam Jezus.
12. Pierwsi ludzie, którzy otrzymali Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy.

Rozwiązanie zadania – hasło – należy napisać na kuponie i do 14 listopada wrzucić do skrzynki. Skrzynka na rozwiązania będzie wystawiona na stoliku po Mszy Świętej na godzinę 11⁰⁰ a w innym terminie w zakrystii. Można także wysłać rozwiązanie na adres redakcji: **gazetka-dla-wszystkich(at)wp.pl** umieszczając w temacie *Zadanie na listopad* (termin: piątek, 14 listopada). Losowanie nagród odbędzie się w niedzielę 16 listopada, po Mszy Świętej na godzinę 11⁰⁰.

KUPON – Zadanie na listopad

.....
imię i nazwisko dziecka, wiek

.....
hasło

I N T E N C J E M S Z A L N E

1 listopada, sobota – uroczystość Wszystkich Świętych

8⁰⁰ Za zmarłych członków Róży NMP Pocieszenia

9⁰⁰ + Kazimierz Cały; ++ Roman i Kazimiera Paździor, Stefania i Józef Chrobak; ++ z tych rodzin

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ + Stanisław (21 rocznica śmierci)

12⁰⁰

15⁰⁰ **Za Zmarłych**

18⁰⁰ + Stanisław Sufleta (1 rocznica śmierci)

2 listopada, niedziela – wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych

8⁰⁰ ++ z rodzin Machoń, Wołoszczuk, Olejnik, Bojda, Jończyk, Brodawka i Chada

9⁰⁰ ++ Bronisława (k.) i Aleksander Władyka

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ ++ Władysław, Marian, Elżbieta, Mateusz z rodziny Stefaniszyn; ++ z rodzin Stefaniszynów, Mazurów i Piętaków

12⁰⁰ W intencji Aleksandra z okazji urodzin

15⁰⁰ **Za Zmarłych**

18⁰⁰ ++ z rodzin Pilch, Żuraw, Loppe i Rosiek

20⁰⁰ ++ Władysława (k.) i Stanisław Hreczuch; ++ z rodzin Hreczuch, Zajac, Klimczyk i Kudak

3 listopada, poniedziałek

9⁰⁰

18⁰⁰ **Wypominki**

4 listopada, wtorek – wspomnienie św. Karola Boromeusza, biskupa

9⁰⁰

18⁰⁰ **Wypominki**

5 listopada, środa

9⁰⁰ + Stanisław Fołta (intencja od Zofii Kamińskiej z rodziną)

18⁰⁰ **Wypominki**

6 listopada, czwartek

9⁰⁰ W intencji Panu Bogu wiadomej

18⁰⁰ **Wypominki**

7 listopada, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰ **Wypominki**

8 listopada, sobota

9⁰⁰ W intencji Stanisława Siepaka (80 rocznica urodzin)

18⁰⁰ **Wypominki**

9 listopada, 32 niedziela zwykła – rocznica poświęcenia Bazyliki Laterańskiej

8⁰⁰ + Maria Skwarek

9⁰⁰ W 11 rocznicę urodzin Zuzanny Paździor

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa:**

11⁰⁰ W intencji Doroty i Idy w rocznicę urodzin z prośbą o Boże błogosławieństwo

12⁰⁰ **W intencji Parafian**

18⁰⁰ ++ Genowefa i Czesław Butkowscy; ++ rodzice, + Wernika, Edward, Marta i Jan Jaskólscy

20⁰⁰ ++ rodzice i rodzeństwo

10 listopada, poniedziałek – wspomnienie św. Leona Wielkiego, papieża i doktora Kościoła

9⁰⁰ W intencji Panu Bogu wiadomej

18⁰⁰

11 listopada, wtorek – wspomnienie św. Marcina z Tours, biskupa – Narodowe Święto Niepodległości

8⁰⁰ + Stanisław Fołta (intencja od wspólnoty Nieustającego Różańca)

9⁰⁰ + Józef Jankowski (intencja od wspólnoty Nieustającego Różańca)

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ ++ Maria, Longin, Waclaw Mazurek; ++ z rodzin Mazurek i Białodziej

12⁰⁰ ++ Marcin, Jan, Wanda Oczkowscy; ++ z rodzin Oczkowskich, Żłobińskich i Hojdysów

18⁰⁰ ++ Artur, Michalina, Jan Ząbek; ++ Weronika i Stanisław Stepukanis; ++ Aniela, Franciszek Bronisław, Maria Kajda; ++ Wernika, Henryk Klupeczyński

12 listopada, środa – wspomnienie św. Jozafata, biskupa i męczennika

9⁰⁰ + Teresa Dziemiak

18⁰⁰ **Nowenna do NMP Nieustającej Pomocy**

13 listopada, czwartek – świętych Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna

9⁰⁰

18⁰⁰ ++ Elżbieta, Józef Chwastek

14 listopada, piątek

9⁰⁰ W intencji Bogu wiadomej

18⁰⁰ + Dariusz Głazczka

15 listopada, sobota

9⁰⁰ + Eugeniusz Michalak 1 rocznica śmierci

18⁰⁰ + Piotr Pyrc (22 rocznica śmierci); ++ Jan, Helena Pyrc; ++ Antoni i Marianna Kotwica; ++ z tych rodzin

16 listopada, 33 niedziela zwykła – rocznica poświęcenia Katedry we Wrocławiu

8⁰⁰ ++ Zygmunt Krzemień, Marta Krzemień, Barbara Kasprzak, Jerzy Krzemień

9⁰⁰ ++ Bolesław (19 rocznica śmierci), Józefa (k.), Wojciech Ząbek

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ Dziękczynno-błagalna w intencji Jakuba (17 rocznica urodzin)

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ ++ Zofia i Walenty Straszko; ++ Michał, Maria, Jan Bencar

20⁰⁰ + Stanisław Fołta (intencja od Krystyny i Andrzeja Żułkowskich)

17 listopada, poniedziałek – wspomnienie św. Elżbiety Węgierskiej, zakonnicy

9⁰⁰

18⁰⁰ W intencji Augustyna o łaskę zdrowia

18 listopada, wtorek – wspomnienie bł. Karoliny Kózkówny, dziewicy i męczennicy

9⁰⁰

18⁰⁰ W intencji Emilii (20 rocznica urodzin)

19 listopada, środa

9⁰⁰

18⁰⁰ Nowenna do NMP Nieustającej Pomocy

20 listopada, czwartek – wspomnienie św. Rafała Kalinowskiego, prezbitera

9⁰⁰

18⁰⁰ + Ewa Chwastek

21 listopada, piątek – Ofiarowanie Najświętszej Maryi Panny

9⁰⁰

18⁰⁰ ++ Jan Cecylia; ++ Jan, Józef Reszka; ++ Anna, Jan Duczmał; ++ z rodzin

22 listopada, sobota – wspomnienie św. Cecylii, dziewicy i męczennicy

9⁰⁰

18⁰⁰ + Henryk Namysłak (1 rocznica śmierci); ++ z rodzin Namysłak, Broda

23 listopada, Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata – Światowy Dzień Młodzieży

8⁰⁰

9⁰⁰ + Tadeusz Świętochowski (4 rocznica śmierci)

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa:

11⁰⁰ + Mirosław Marczak (8 rocznica śmierci); + Marianna Juszczyk (14 rocznica śmierci); + Stanisława (k.) Juszczyk

12⁰⁰ + Stanisława (k.) Ruszczyk (12 rocznica śmierci); ++ z rodziny Ruszczyk; ++ Kazimierz, Petronela, Stanisław, Józef, Mariusz; + Marian Ząbek

18⁰⁰ + Stanisław Fołta (intencja od Ireny i Romana Surma)

20⁰⁰ + Teresa Ginał (23 rocznica śmierci)

24 listopada, poniedziałek – wspomnienie świętych męczenników Andrzeja Dung-Lac i Towarzyszy

9⁰⁰

18⁰⁰

25 listopada, wtorek

9⁰⁰

18⁰⁰

26 listopada, środa

9⁰⁰ + Elżbieta Pawlak

18⁰⁰ Nowenna do NMP Nieustającej Pomocy

27 listopada, czwartek

9⁰⁰

18⁰⁰ Nabożeństwo do św. Moniki

28 listopada, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Stanisław Fołta (intencja od róży NMP Niepokalanego Poczęcia)

29 listopada, sobota

9⁰⁰ + Witold Ziobrowski

18⁰⁰

30 listopada, I Niedziela Adwentu

8⁰⁰ 1) + Andrzej Lipiński

2) W intencji Panu Bogu wiadomej

9⁰⁰

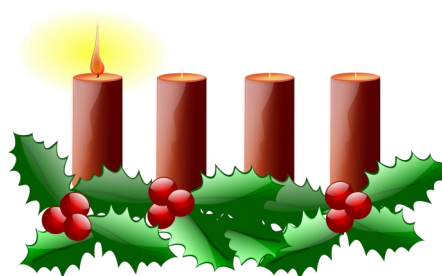
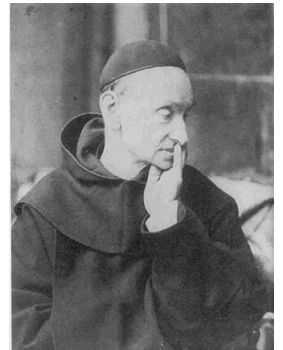
10⁰⁰ Msza święta zbiorowa:

11⁰⁰ + Jerzy Prochorowicz; ++ z rodziny

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰

20⁰⁰

**Intencja
Apostolstwa Modlitwy
i Żywego Różańca
w listopadzie**

*O umiejętność zapobiegania
samobójstwom*

Módlmy się, aby osoby, które doświadczają pokusy popełnienia samobójstwa, znalazły w swoich wspólnotach potrzebne im wsparcie, pomoc oraz miłość i otworzyły się na piękno życia.

Kancelaria parafialna

czynna w poniedziałki 16⁰⁰-17⁰⁰,
soboty 10⁰⁰-11⁰⁰, w sprawach pil-
nych – po Mszy Świętej.

Gazeta parafialna do użytku
wewnętrznego. Redaguje zespół pod
kierunkiem ks. Proboszcza.

Parafia Rzymskokatolicka
pw. św. Wawrzyńca
we Wrocławiu-Żernikach,
ul. Żernicka 249, 54-510 Wrocław
Ks. Proboszcz tel. 602-22-32-22
parafiazerniki(at)op.pl
www.zerniki.archidiecezja.wroc.pl
konto bankowe Parafii
32 1500 1793 1217 9006 0637 0000
Wpłaty z dopiskiem:
„Ofiara na Kościół”

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania
i korekty tekstów oraz zmiany ich tytułów.

Kontakt z redakcją:
gazetka-dla-wszystkich(at)wp.pl

Okladka: Pixabay

KRONIKA PARAFIALNA

W ostatnim miesiącu do wspól-
noty parafialnej, przez **sakra-
ment Chrztu świętego** zo-
stały przyjęte dzieci:

- Iga Balcerzyk
- Matylda Małecka
- Anastazja Wizjer
- Hubert Wyspiański
- Miłosz Borecki
- Gabriel Koerber
- Jerzy Stanisław Koerber
- Wojciech Nowak

W ostatnim miesiącu
zmarli:

- + Stanisława Gawrońska,
- + Władysława Banasiak,
- + Jerzy Rutkowski

Módlmy się
o Niebo dla Nich.

Nabożeństwa wypominkowe w intencji zmarłych

• **Poniedziałek**, 3 listopada, godz. 17³⁰
ul. Trójkątna, Lewa, Udzieli, Kiemliczów

• **Wtorek**, 4 listopada, godz. 17³⁰ ul. Grabowa,
Bukowa, Białodrzewna, Skrzetuskiego, Kmicica

• **Środa**, 5 listopada, godz. 17³⁰
Nowe Osiedle na Nowych Żernikach,
ul. Objazdowa, Osiniecka, Strachowicka

• **Czwartek**, 6 listopada, godz. 17³⁰
ul. Rumiankowa, Gdacjusza, Przednia

• **Piątek**, 7 listopada, godz. 17³⁰
ul. Żernicka, Berberykowa, Komeńskiego

• **Sobota**, 8 listopada, godz. 17³⁰
ul. Zagłoby, Roździeńskiego, Rezedowa, Ketlinga

• **Niedziela**, 9 listopada, godz. 17³⁰
Pozostałe ulice, wypominki bez adresów

Nasza „Gazetka dla Wszystkich” nadal jest wydawana jedynie
w formie elektronicznej. Kochani Czytelnicy, zatroszczcie się
o tych, którzy nie mają dostępu do Internetu. Może osoby, które
mogą wydrukować gazetkę przekażą wersję papierową swoim
sąsiadom...